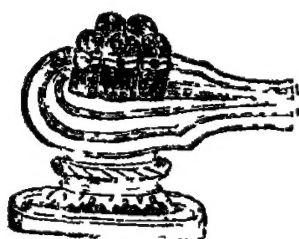

સદ્ગત મ. નથુભાઈ તથાસા રેમારકે પ્રેમભાળી નં. ૨।

શિવલિંગપૂજાવિધાન.

પદિત રામવિલાસ મિત્ર દ્વિતી
પુસ્તકનું ગુજરાતી ભાષાન્તર.

દોષરો.
પૂન શિવના જિગની જે વિધ પામી પ્રયાગ,
તે આ પુસ્તકમાં જાણી, શિવપુરાણ અનુસાર.

પ્રકાશક

સુ. પ્ર. આ. પ્ર. સભા માટે

કાળીદાસ કુળેરદાસ પટેલ.

કાકડવાડી આર્યસમાજ મંદિર-મુંબઈ

૬૦૦૦]

[સન ૧૯૨૩ ઓગસ્ટ.

વિજય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં હરહરન સગવાને જાણુ

પાયધુની નં. ૫૭૨, ગોડીજની ચાલ-મુંબઈ.

૧૦૮૨૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ સંસ્થા
અમદાવાદ
૧૯૨૬
મધ્યમ શિક્ષકો માટે સંગ્રહ ઓફ મુ.

શિવલિંગપૂજાવિધાન.

કાળચક્ર એવું ચક્કર ખાધું છે અને અવિદ્યાએ એવો દિવસ દેખાડ્યો છે કે લોકને શત્રુમિત્રનું પણ જ્ઞાન રહ્યું નથી સ્વાર્થીજનોએ ધર્મને પહાને જે કષ્ટ કહ્યું તહેને ઇશ્વરવાક્ય માની બેઠા, — પછી ગમે તો તે વચ્ચન તહેમની પ્રતિષ્ઠા જોવરાવનાર હોય કે ધર્મ બ્રહ્મ કરનાર હોય તહેની ફિકર નહિ, લજ્જાથી સસારને મ્હો ન દેખાડાય તહેની ફિકર નહિ પવિત્ર વેદ ધર્મ જેવા સત્ય અને જગતમાં સર્વથી પ્રાચીન ધર્મને વિકરી જઈ, શત્રુઓનાં બનાવેલા અને કદિપત તેમજ અડખડ ગપ્પાઓથી ભરેલા અઢાર પુરાણોને પોતાના ધર્મપુસ્તક માની બેઠા, એટલુંજ નહિ પરંતુ એ પુરાણોની પ્રતિષ્ઠા વેદથી પણ વધારી દીધી. વેદધર્મનુયાયીને આથી વધારે ખેદની વાત કઈ હોય ?

શિવ ઇશ્વરનું એક પવિત્ર નામ છે, તહેમના સમગ્ર ધર્મ વામભાગી બલિચારીઓએ એવી એવી કહાણીઓ જોડી કહાડી, કે જેનું વર્ણન કરતાં પણ શરમ આવે છે, લખતા લેખણ પણ થરથરે છે પરંતુ આજ કાલ થોડાએક કુલુહિ સ્વાર્થીઓ પોતાનો રોટલો જતો દેખી, આ જ્ઞાનપ્રકાશના સમયમાં પણ એ અડખડને કાયમ રાખવા પ્રયત્ન કરે છે, એટલુંજ નહિ પણ વેદાનુયાયીઓને કલકી અને અધર્મી ઠરાવે છે. આથી સર્વસાધારણ મનુષ્યોની જાણમાં લાવવા અને શિવપુરાણમાના થોડા શ્રેણીક ગુજરાતી ભાષાનું સ-

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કાપીરાખિદ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૦૮-૧૮- વર્ગાક

પુસ્તકનુ નામ શિવલિંગપૂજાવિધાન

વિષય ૫૨૨' ૧' ૮

(૭)

હિત પ્રકાશ કરીએ છીએ. આશા છે કે વાચકવર્ગ નિષ્પ-
ક્ષપાતથી વાળી સત્-અસત્ પારખી શકશે અને અસ-
ત્તને - અપાને ત્યાજ દેશે

શિવપુરાણ-જ્ઞાનસહિતા-અધ્યાય ૪૨.

પુરા દારુવને જાત યદ્વૃક્તન્તુ દિજન્મમામ્ ।
તદેવ શ્રૂયતા સમ્યક્ કથયામિ યથાશ્રુતમ્ ॥ ૫ ॥
દારુ નામ વન શ્રેષ્ઠ તત્રાસન્નૃષિસત્તમા ।
શિવમક્તા સદા નિત્ય શિવધ્યાનપરાયણા ॥ ૬ ॥
ત્રિકાલ શિવપૂજાઞ્ચ કુર્વન્તિ સ્મ નિરન્તરમ્ ।
સ્તોત્રૈર્નાનાવિધૈર્દેવ મન્ત્રૈર્વા શ્રધ્ધિસત્તમાઃ ॥ ૭ ॥
એવ સંવા પ્રકુર્વન્તો ધ્યાનર્ભગ્પરાયણાઃ ।
તે કદાચિદ્દને યાતાઃ સૈમિદાહરણાય ચ ॥ ૮ ॥
એતાસ્મિન્નન્તરે સાક્ષાન્લક્ષ્મી નીલલોહિત ।
વિરૂપઞ્ચ સમાસ્થાય પરીક્ષાર્યં સમાગતઃ ॥ ૯ ॥
દિગ્મ્બરોઽતિતેજસ્વીયૂતિયૂષ્ણયૂષિતઃ ।
ચંદ્રાન્નૈવ કટાક્ષઞ્ચ હસ્તે લિન્ગઞ્ચ ધારયન્ ॥ ૧૦ ॥
મનાસિ મોહયન્ સ્ત્રાંણામાજગામ હર સ્વયમ્ ।
ત દૃષ્ટ્વા શ્રદ્ધિપત્ન્યસ્તાઃ પર ત્રાસમુપાગતાઃ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ — આગીન કાળમાં દારુ વન મધ્યે દિગ્મેનો જે
વૃક્તાન્ત બન્યો, તે અમે જેવો સાંભળ્યો છે તેવો વર્ણવીએ
છીએ. ૫. દારુ નામે એક સુંદર વન હતું, તે વનમાં ઋષિઓ
વસતા હતા. તેઓ શિવના ભક્ત હતા અને તેમના ધ્યાન

માં સદા કાળ રહેતા. ૬ નાના પ્રકારના સ્તોત્રોથી અને મંત્રોથી શિવજીનું ત્રિકાળ પૂજન કર્યા કરતા અને ખ્યાનમાં લાગ્યા રહેતા ૭ એમ સેવા કરતા અને ખ્યાનમાં લીન રહેતા એવા એ ઋષિઓ એક દિવસ વનમાં લાકડાં લેવા ગયા ૮ એવે સમયે સાક્ષાત્ શંકર હાથમાં જુરા રાતા રંગનું કુળકું ૩૫ ધારણ કરી પરીક્ષા કરવા આવ્યા ૯. નાગા ગર્ધજન આગેના ચાળા કરતા કરતા હાથમાં * લિંગ પકડી આવ્યા ૧૦. સ્ત્રીઓના હૃદયને મોહ પમાડતા એવા શંકર હાથમાં આવ્યા જોઇને ઋષિપત્નીઓ ભય પામી ગઈ ૧૧

નોંધ - પ્રિય પાઠકગણ ! આપ સ્પષ્ટ રીતે જોઇ શકશો કે જે વર્ણનનું નામ એ લોકોએ જ્ઞાનસંહિતા રાખ્યું છે, તે મહા અજ્ઞાનસંહિતા છે શું આથી વધારે લખટપણનું દૃષ્ટાંત મળી આવશે ? - પરમાત્મા કે જે મહાન પવિત્ર છે અને કામક્રોધાદિ ગુણોથી રહિત છે, તે આવી અસંખ્ય વેશ લઇ, પોતાના ભક્તો કે જે - રાત્રિદિવસ પોતાની પૂજામાં લીન રહે એવા ભક્તોની સ્ત્રીઓ સાથે - આવું અનુચિત કાર્ય કરે ? જમણી મનુષ્ય પણ એવું કાર્ય નહિ કરી શકે. અમારું તો એમ માનવું છે કે વામનાર્મીઓ - એજ શંકર હાથમાં પર આ કલક ચોટાડ્યું છે પોતાનો દોષ ઢાકવા અને પોતાના નીચ કર્મોના ઉત્તર આપવા શિવજીનું આવું વર્ણન કર્યું છે ને એમને માથે આ કલક લગાવ્યું છે જે વ્યાસમુનિની શ્રદ્ધિ વેદાન્તાદિ પુસ્તકોમાં ઝળકી રહી છે, તે આવા નિર્લજ્જ પુસ્તકો લખે, એમ અમે કદાપિ

* આથી વધારે નિર્લજ્જ કોઇ કામ હશે ? એવા કામ તો અચીત્તજ હશે શકે

(૫)

માની કદાચ નથી. હવેર હિંદુસ્તાનમાં જેમ કેલકાક બાગવા
હોળીપર ગાવાને મહાત્મા કબીરજીને નામે પર બનાવી લે છે.
તેવીજ રીતે વેદધર્મના કનુઓએ મહિર્ષિ વ્યાસને નામે
શિવપુરાણાદિ ૨૪થી લીધાં છે એવે કાઈ સપુત ભારતસતાન
હશે કે જે પિતા શંકર ભગવાન પરનું આ કલક સાબળી
શરમાય નહિ ?

વિહ્વલા વિસ્મિતાશ્ચૈવ સમાજમુસ્તથા પુનઃ ।

આલિલિહ્ગુસ્તદા ચાન્યાં કર ધૃત્વા તથાપરાઃ । ૧૨ ।

પરસ્પરન્તુ સહર્ષાદગતશ્ચૈવ દ્વિજન્મનામ્ ।

एतस्मिन्नेव समये ऋषिवर्याः समागमन् ॥ १३ ॥

વિરુદ્ધ વૃત્તક દૃષ્ટ્વા દુઃખિતાઃ ક્રોધમૂર્ચ્છિતા ।

तदा दुखमनुप्राप्ता कोऽय कोऽय तथाऽब्रुवन् ॥ १४ ॥

યદા ચ નોક્તવાન્ કિંચિત્ તદા તે પરમર્ષયઃ ।

उचुस्त पुरुष वै विरुद्ध क्रियते त्वया ॥ १५ ॥

ત્વદીયશ્ચૈવ લિઙ્ગજ્વ પતતા પ્રથિવીતલે ।

इत्युक्त तु तदा तैस्तु लिङ्गज्च पतित क्षणात् ॥ १६ ॥

અર્થ — ઋષિપત્નીઓ ગભરાઇ મર્ધ ને વિરમથ પામી,
પણ વળી આવેલા પુરુષને જોઇ તેઓએ પરસ્પર એક
બીજના હાથ ઝાલ્યા ૧૨ હર્ષથી પરસ્પર * આલિંગન કર્યું,
એવે સમયે ઋષિજનો આવી પહોંચ્યા ૧૩. મહાદેવજીને
આ અનુચિત વ્યવહાર જોઇને તેઓ દુઃખી થયા ક્રોધના

* બિચારી ઋષિપત્નીઓ પર પણ કલક બડાવ્યું ? શુ
ઋષિપત્નીઓ એવો હોય ?

આવેશમાં આવી જઇ મોત્યા “આ કોણ છે ? આ કોણ છે ?” ૧૪. જ્યારે શિવજી કંઈ મોત્યા નહિ, ત્યારે અધિ-
ઓએ શાપ દીધો “તહે આ છુર કામ કીધું છે, માટે
તહારું લિંગ પૃથ્વી પર ઘુટી પડે.” એટલું કહેતામાં તો ઓ
ઘુટી પડ્યું. ૧૫-૧૬

નોટ — આ શ્લોકો પર નોટ લખતાં અમને શરમ
આવે છે, ન્યાયપ્રિય પાઠકગણ પોતાની મેળેજ સમજી લેશે
હે પૌરાણિક બાઈઓ ! શુ આવા ગપોડાને તહે વેદજ્ઞાન-
ને નામે હવે ચલાવી શકશો ? બન્ય છે તહારી બને તહારા
ચેલાઓની શુદ્ધિને ?

તલ્લિક્ષ્ણાગ્નિવત્ સર્વં દદાહ યત્ પુરં સ્થિતમ્ ।

યત્ર યત્ર ચ તદ્ધાતિ તત્ર તત્ર દહેત્ પુનઃ ॥ ૧૭ ॥

પાતાલે ચ ગતં તત્ત્વ સ્વર્ગે ચાપિ તથેવ ચ ।

ભૂમૌ સર્વત્ર તદ્ભ્રાન્ત કુત્રાપિ તત્ સ્થિતં ન હિ ॥ ૧૮ ॥

લોકાશ્ચ વ્યાકુલ્યા જાતા શ્રવણસ્તેડપિ દુઃખિતા ।

ન શર્મ લેમિરે કાપિ દેવાશ્ચ શ્રવણસ્તથા ॥ ૧૯ ॥

તે સર્વેષ્વ તદા દેવા શ્રવણો યે ચ દુઃખિતાઃ ।

ન જ્ઞાતશ્ચ શિવો યૈસ્તુ બ્રહ્માણ શરણ યયુઃ ॥ ૨૦ ॥

તત્ર ગત્વા તુ તત્ સર્વં કથિતં બ્રહ્મણે તદા ।

બ્રહ્માતદ્વચનં શ્રુત્વા પ્રોવાચ શ્રવણસ્તત્પ્રમાન્ ॥ ૨૧ ॥

બ્રહ્મોવાચ ।

જ્ઞાતાશ્ચ ભવન્તો વૈ કુર્વન્તિ ગર્હિત પુનઃ ।

અજ્ઞાતારો યદા કુર્યુઃ કિં પુનઃ કથ્યતે તદા ॥ ૨૨ ॥

વિરુદ્ધેશ્વરં શિવ દેવાઃ કુશલં કં સમીહતે ।
 ગૃહે સમાગત દૂરાદતિથિં યઃ પરામૃષેત્ ॥ ૨૩ ॥
 તસ્યૈવ સુકૃત નૌત્વા સ્વોયઞ્ચ દુષ્કૃતં પુનઃ
 સસ્યાપ્ય ચાતિથિર્ય્યાતિ કિં પુનઃ શિવ એવ ચ ॥ ૨૪ ॥
 યાવાલ્લેક્ષ્ય સ્થિર નૈવ જગતા ત્રિતમે શુભમ્ ।
 જાયતે ન તદા ક્વાપિ સત્યમેવ તદ્વદામ્યહમ્ ॥ ૨૫ ॥
 ભવદ્વિશ્વ યયા કાર્યં યયા સ્વાસ્થ્યં ભવેદિહ ।
 ઇત્યુક્તાસ્તે પ્રણમ્યોત્તુ કિં કાર્યં તત્ સમાદિશ ॥ ૨૬ ॥
 ઇત્યુક્તશ્ચ તદા બ્રહ્મા તાન્ પ્રોવાચ તદા સ્વયમ્ ।
 આરાધ્ય ગિરિજા દેવીં પ્રાર્થયન્ન શુભા તદા ॥ ૨૭ ॥
 યોનિરૂપ ભવેચ્છેદ્વ તદા તત્ સ્થિરતા મજેત્ ।
 તદા પ્રસન્ના તા દૃષ્ટ્વા તદેવ કુરુતે પુનઃ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ — એ લિંગ ૭ પદાર્થો પાસે હતા, તે સર્વને
 અગ્નિ, વેદ, જ્ઞાન, અસ્મ કરી નાખ્યા. અર્ધ, અર્ધ, તે લિંગ
 જતુ ત્યા ત્યા સર્વ વસ્તુને બાળી અસ્મ કરી નાખતુ ૧૭
 પાતાળ, સ્વર્ગ, પૃથ્વી આદિ સર્વ સ્થળને બાળતુ એવું
 એ લિંગ કોઈ સ્થાને કરી કામ એકુ નહિ ૧૮ આથી સર્વે
 જણા અકળાઈ ગયા અને તે ઋષિજનો પણ દુઃખી થવા
 લાગ્યા તહેમને કયામ પણ સુખ ન મળ્યું ૧૯ પછી એ
 દુઃખી થયેલા દેવો અને ઋષિઓ શિવજીને ન બોળખ-
 વાથી બ્રહ્માને શરણે ગયા ૨૦ અને તહેમને બધી હઠીક-
 ત નિવેદન કરી બ્રહ્મા એમના વચન સાંભળી બોલ્યાઃ ૨૧

“તહમે ભણી જોઈને કુકર્મ કર્યું છે. જે મનુષ્યે અજ્ઞાનથી કંઈ કુકર્મ કરે, તહેને શુ કહેવું? ૨૨. હે દેવતાઓ ! શિવજીને દુહાવીને કાણુ સુખી થયું છે ? જે મનુષ્ય દૂરથી આવેલા અતિથિનો સત્કાર નથી કરતો તહેનાં સર્વે સત્કર્મ પેલા અતિથિ સાથે ભય છે એટલું જ નહિ પણ તે અતિથિનાં કુકર્મ પેલા ગૃહસ્થને ઘેર રહી ભય છે તો શિવજી જેવા ૨ અતિથિનું અપમાન કરવું એ જેવી તેવી વાત નથી, ૨૩-૨૪ હું સત્ય કહું છું કે જની સુધીએ લિંગ સ્થિત નહિ થાય ત્યાં સુધી જગતમા જ્ઞાન્તિ થવાની નથી ૨૫. તહમારે એવું કરવું જોઈએ કે એ લિંગ સ્થિત થાય” બ્રહ્માજીના આવા વચન સાંભળી ઋષિજીનો પ્રણામ કરી બોલ્યા “મહારાજ ! ત્યારે શુ કરવું તે આપ બતાવો ” ૨૬ બ્રહ્મા બોલ્યા “ તહમે પાર્વતીની આગવના કરી સ્તુતિ કરો ૨૭ પાર્વતી યોનિરૂપ ધારણુ કરે તો એ લિંગ જ્ઞાન્તિ થાય, માટે એ પ્રસન્ન થઈ એ રૂપ ધારણુ કરે ત્યારે તહમારે લિંગને એમા મુકી દેવું ૨૮

નોટ — આ શ્લોકમા જે કાંઈ અશ્લીલ અને અસબ્ય વાતો લખી છે તે ૨૫૭૮ જ છે, એના પર અમે નોટ લખવા નથી પહોંતા આવા પુરાણોને ધર્મવચન રૂપ માનનારને ખાતર એટલું જ કહીએ છીએ કે જરા શરમાઓ

*વાહ વાહ ! પોતાની સ્ત્રીઓના ધર્મનું રક્ષણ કરવું એ કુકર્મ ત્યારે શુ એમને બાદ થવા દેશી જોઈતી હતી ?

પહેલા કહ્યું કે ભણી જોઈને કુકર્મ કર્યું — હવે કહે છે કે અજ્ઞાનથી કર્યું

૨ અતિથિઓનો સ્ત્રી વડે સત્કાર કરવો એવો બાલ આફ્રિકાની કેટલીક જ ગલી ભતોમા છે

एवं कृते च स्वास्थ्यं वै भविष्यति न संशयः ।
 इत्युक्तास्ते तदा देवाः प्रणिपत्य पितामहम् ॥ ३७ ॥
 शिवस्य शरणं गत्वा प्रार्थितं शङ्करस्तदा ।
 पूजितं परया भक्त्या प्रसन्नं शङ्करस्तदा ॥ ३८ ॥
 पार्वतीञ्च बिना नान्या लिङ्गं धारयतु क्षमा ।
 तया धृतञ्च शान्तिञ्च गमिष्यति न संशय ॥ ३९ ॥
 गृहीत्वा च व ब्रह्माणं गिरिजा प्रार्थिता तदा ।
 પ્રસન્નાં ગિરિજાં કૃત્વા નૃષભધ્વજમેવ ચ ॥ ૪૦ ॥
 पूर्वोक्तञ्च विधिं कृत्वा स्थापितं लिङ्गमुत्तमम् ।
 મન્ત્રોક્તેન વિધાનેન દેવેશ્વ ઋષિમિસ્તદા ॥ ૪૧ ॥

અર્થ — “એવું કરવાથી જન્મતમા શાન્તિ થશે એમા
 કંઈ સંદેહ નથી ” એવાં શ્રવણે બોલતા હવા તે બ્રહ્માણ-
 ને સર્વે દેવો અને ઋષિઓ પ્રજ્ઞાપ્ત કરી શિવજી પાસે ગયા.
 પરમ ભક્તિ વડે શિવજીની પ્રાર્થના અને પૂજા કરી, ત્યારે
 તે પ્રસન્ન થઈ બોલ્યાઃ ૩૭-૩૮ “ પાર્વતી વિના બીજા કો-
 ધમા આ લિંગ ધારણુ કરવાની *શક્તિ નથી જો એ ધા-
 રણુ કરશે તો લિંગ શાન્ત થઈ જશે, એમાં સંદેહ નથી ”
 ૩૯ પછી સર્વે ઋષિઓ બ્રહ્માને સાથે ભેઠ પાર્વતી પાસે
 ગયા. પ્રાર્થનાથી પાર્વતીને પ્રસન્ન કર્યા — શ કરને પણ પ્ર-
 સન્ન કર્યા. ૪૦ વિધિ પૂર્વકદેવતાઓએ અને ઋષિઓએ મ-
 ન્ત્ર લાથી એ ઉત્તમ (૧) લિંગની પાર્વતીમા સ્થાપના કરી
 ૪૧. (ત્યારથીજ લિંગપૂજા આલી)

નોંધ — આ શ્લોકો એવા અશ્લીલ છે કે ત્હેનાપર નોંધ

* ઋષિપત્નીઓમા ન્હોતી કે ?

લખતા પણ અમને શરૂમ આવે છે પણ એટલું તો અવ-
શ્ય લખવું પડે છે કે સસારમા એવો કોઈ મત નહિ હોય
કે જે આવી વ્યર્થ અને અશ્લીલ વાતોનો પ્રચાર કરે હા-
શી સર્વથી મૂર્ખ ગણાય છે તે પણ પોતાના માતાપીતાપર
આવા અશ્લીલ આરોપ નહિ લગાવે, ન્યારે આપણા સુ-
શિક્ષિત અને ત્રિકાળજ્ઞાની મનાતા શિવપુરાણમાં લખનારા
ઓએ પિતામાતા રૂપ શિવપાર્વતીની આવી ગભીર પ્રકાર-
ની હાસી કરતાં પાછુ જોયું નથી ! પ્રિય હિન્દુભાઈઓ !
જરા તો વિચાર કરી જુઓ, કે આવી સભ્યતા વિરૂદ્ધની
અશ્લીલ વાતો માનવાથી બીજા ધર્મ વાળાઓને, ત્હમે ત્હ-
મારૂં મ્હો પ્રવી રીતે બતાવી શકશો ? ભાઈઓ, હવે તો એ-
તો ! આ નિરર્થક ગંધાને ત્યજ દો જો આપ હજી પણ
કામી અને લાડુભટ્ટોની વાતો માન્યા કરશો અને સત્ય મર્ગે
નહિ વળો તો હજારો હિન્દુઓ ખ્રિસ્તિ—મુસલમાન થઈ
ગયા તે અર્ધ જશે પ્રિયવરો ! આપ કેવળ વૈદિક ધર્મને મા-
નો અને આ રમડાને દૂર કરો કોઈ ત્હમને બહુ પગવશે,
ફાસલાવશે, હાડાવશે, પણ યાદ રાખજો કે સત્ય એ જ સ-
ત્ય છે વળી યાદ રાખજો કે એ સ્વાર્થીઓ જે કહે છે તે
બેટને માટે જ — ધર્મને માટે નહિ અને પણ પ્રસંગે પ્ર-
સંગે એમની ધૂળ ઝહાડતા રહીશું

શિવ શબ્દનો મત્ય અર્થ આ પ્રમણે છે શિવુ કલ્યાણે
એ ધાતુ પરથી શિવ શબ્દ બનેલો છે

બહુલમેતન્નિર્દર્શનમ્થી શિવુ ધાતુ મનાય છે જે કલ્યાણ
રૂપ હોઈ બીજાનું કલ્યાણ કરે છે ત્હને શિવ કહે છે.
એવો ગુણ માત્ર પરમાત્મામા જ છે, તેથી શિવ નામ એ
નિર્નિકાર જ્યોતિ સ્વરૂપ લખવાનું છે

કૃષ્ણ-પરમાનન્દ અને મુક્તિને ઇચ્છનારાઓ તો આવી કામી અને કુરૂપની ઉપાસના કરતા નથી, એટલુજ નહિ પણ એ દેખાવ જોવા પણ ઇચ્છતા નથી એ તો હોળીના હોળીયાની ગમ્મત છે ! સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ પરમાત્માના ખ્યાનના નિમગ્ન રહી કદયાણુ પ્રાપ્ત કરનાર મનુષ્યોને ધન્ય છે !

આવી નીચ અધમ અને અસત્ય વાતો વ્યાસ જોવા સદગુણી વિદ્વાન્ લખેજ નહિ પુરાણુ એમણે લખ્યાં નથી એના બીજા પણ પુરાવા અમારી પાસે છે, હાલ તો માત્ર આ પુરાણુ સમધી એકાદ એ પુરાવા આપી અમે અમારો આ લેખ પૂરો કરીશું.

જેને લોકો યુદ્ધાવતાર માને છે એ યુદ્ધદેવ શિવપુરાણુ ની પહેલા થઇ ગયા હતા બુદ્ધો-શિવપુરાણુ, પૂર્વાર્દ્ધખંડ, અધ્યાય પાંચ, શ્લોક ૩ થી ૬ સુધી

ઇતિહાસ વેત્તાઓએ કીર્તિસ્તભો, સ્તૂપો, યૌદ્ધમન્દિરો અને આર્યાવર્ત, લંકા, બ્રહ્મદેશ, ચીન, દિમેટ, આદિ દેશોના પુસ્તકો તેમજ સચ્ચિદાનંદોની મુર્તિઓ પરથી સિદ્ધ કર્યું છે કે યુદ્ધવિક્રમ સવત પૂર્વે ૬૧૪ માં જન્મ્યો હતો અને ૮૦ વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવી વિક્રમ સવત પૂર્વે ૫૩૪ માં મરણ પામ્યો હતો. એમ એના જન્મકાળને લેઈએ તો પણ આજે વિક્રમ સવત ૧૯૭૯ સુધીમા ૨૫૯૩ થી વધારે વર્ષ થાય નહિ, અને વ્યાસમુનિને તો આજે ૬૦૨૨ વર્ષ થઇ ગયા, અર્થાત યુદ્ધ, વ્યાસમુનિ પછી ૨૪૨૯ વર્ષે થયો, તેથી શિવપુરાણુ-જેમા યુદ્ધની વાતો લખી છે તે-વ્યાસમુનિનું બનાવેલું નહોય

વળી, રામાનુજ વિક્રમની બારમી સદીમાં થઇ ગયા એ વાત સર્વે ઇતિહાસવેત્તાઓ જાણે છે, અને એ પણ અજ્ઞ-

પરં નથી કે એ આચાર્યે વૈષ્ણવમત ચલાવી લોકને ૨
ચક્ર, ગદા અને પદ્મથી ચક્રાક્રિત બનાવ્યા, પરંતુ વૈ-
ષ્ણવમત ખડન શિવપુરાણમાં છે જુઓ —

શક્ત્યક્રમે તાપયિત્વા यस્ય દેહઃ પ્રદહાતે ।

સર્જીવન્કુળપત્ત્યાજ્ય સર્વધર્મબદ્ધિષ્કૃત ॥ ૧ ॥

અર્થ — તપાવેલા શખ ચક્રથી જે મનુષ્યનું શ
બાળવામાં આવે છે, તે જીવતો છતાં પણ મુક્તિ જેવો છે,
અને સર્વ ધર્મમાંથી બહાર કઢાડી મુકાયેલો છે

આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે રામાનુજનો મત ચાલ્યા પછી
શિવપુરાણ રચાયેલું છે, કારણ કે પ્રાત્તૌ સત્યાગ્રિવેષ : । અ-
ર્થાત જે વસ્તુ હોય તહેનો નિષેધ — ખડન થઈ શકે છે, ત્યારે
શિવપુરાણ રચાયું તે વખતે રામાનુજનો પથ ચાલતો હો-
વા જોઈએ, રામાનુજ વિક્રમની બારમી સદીમાં થઈ ગયા
એટલે બાળ એમને થઈ ગયા આશ્ચર્ય સાતસે આશ્ચર્ય વર્ષ
થયા, અને વ્યાસમુનિ તો ઉપર કલા પ્રમાણે ૬૦
વર્ષ થઈ ગયા, માટે રામાનુજ વ્યાસની પછી બાક
સવાચાર હજાર વર્ષે થયા આથી સિદ્ધ થાય છે કે
રાણ વ્યાસે નહિ પણ રામાનુજ પછીના કોઈધૂર્ને
નામે રચી કહાડ્યું છે ! સહજ શુદ્ધિ વાપરનારને ૨
વિચાર કરવાનું સ્થાન આપ્યું છે તો તેનો તેઓ લ
પોતાનું કલ્યાણ કરી લેશે તથાસ્તુ

